

<p>ולאפוקי מדר' יהודה דתניא ר' יהודה אומר אכל דבילה קעילית ושתה דבש וחלב ונכנס למקדש חייב איבעית אימא ר"ש לית ליה איסור חל על איסור דתניא ר"ש אומר האוכל נבילה ביום הכפורים פטור ולרבנן נמי הכתיב (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה מגפן היין אמרי לך רבנן התם לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה ור"ש לית ליה צירוף דתניא ר"ש אומר כל שהו למכות לא אמרו כזית אלא לענין קרבן</p>	<p>נזיר ד:א</p>
<p>רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים יום ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו נסתור שבעה ואי לא סבר מקצת היום ככולו ליסתור כולהו לעולם לא אמרינן מקצת היום ככולו אי הכי ליסתור כולהו</p>	<p>נזיר ו:ב</p>
<p>ור"ש היא דאמר אדם מכניס את עצמו לדבר שספיקו חמור מודאי דתניא הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד ר"ש אוסר שספק נזירות להחמיר ר' יהודה מתיר שספק נזירות להקל</p>	<p>נזיר ח:א</p>
<p>ור"ש היא דאמר אדם מכניס את עצמו לדבר שספיקו חמור מודאי דתניא הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד ר"ש אוסר שספק נזירות להחמיר ר' יהודה מתיר שספק נזירות להקל</p>	<p>נזיר ח:א</p>
<p>הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה ב"ש אומרים נזיר ואמאי (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה מגפן היין אמר רחמנא ב"ש סברי לה כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה</p>	<p>נזיר ט:א</p>
<p>וב"ש לטעמייהו דאמרי אין שאלה בהקדש וכיון דאין שאלה בהקדש אין שאלה בנזירות</p>	<p>נזיר ט:א</p>
<p>וב"ש לטעמייהו דאמרי אין שאלה בהקדש וכיון דאין שאלה בהקדש אין שאלה בנזירות</p>	<p>נזיר ט:א</p>
<p>ב"ש סברי לה כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה וב"ה סברי לה כרבי יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס</p>	<p>נזיר ט:א</p>
<p>כל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל</p>	<p>נזיר י:א:א</p>
<p>צא וקדש לי אשה סתם אסור בכל הנשים שבעולם חזקה שליח עושה שליחותו</p>	<p>נזיר י:א:ב</p>
<p>ת"ש האומר לאפוטרופוס שלו כל נדרים שתדור אשתי מכאן עד שאבוא ממקום פלוני הפר לה והפר לה יכול יהו מופרין ת"ל (במדבר ל, יד) אישה יקימנו ואישה יפירנו דברי ר' יאשיהו ור' יונתן אומר מצינו בכל מקום ששלוחו של אדם כמותו טעמא דאמר רחמנא אישה יקימנו ואישה יפירנו הא לאו הכי אפוטרופוס מיפר ואילו גבי דידיה תניא האומר לאשתו כל נדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהו קיימין לא אמר כלום הרי הן מופרין</p>	<p>נזיר י:ב:ב</p>
<p>מקצת היום ככולו</p>	<p>נזיר ט:ו:ב</p>
<p>יתבי ר"ל קמיה דר' יהודה נשיאה ויתיב וקאמר והוא שהתפיסו כולן בתוך כדי דיבור וכמה תוך כדי דיבור כדי שאלת שלום וכמה כדי שאלת שלום כדי שאומר שלום תלמיד לרב</p>	<p>נזיר כ:ב</p>
<p>ידי נזירה ורגלי נזירה לא אמר כלום ראשי נזירה כבדי נזירה ה"ז נזיר זה הכלל דבר שהנשמה תלויה בו ה"ז נזיר</p>	<p>נזיר כא:ב</p>
<p>מה שקנתה אשה קנה בעלה</p>	<p>נזיר כד:ב</p>
<p>רבי אלעזר אומר אפילו עלין ולולבין במשמע במאי קמיפלגי ר"א דריש ריבויי ומיעוטי רבנן דרשי כללי ופרטי רבי אלעזר דריש ריבויי ומיעוטי (במדבר ו, ג) מיין ושכר יזיר מיעט מכל אשר יעשה מגפן היין ריבה ריבה מאי ריבה ריבה כל מילי מאי מיעט מיעט שבישתא ורבנן דרשי כללי ופרטי מיין ושכר יזיר פרט מכל אשר יעשה מגפן היין כלל מחרצנים ועד זג חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש פרי ופסולת פרי אף כל פרי ופסולת פרי אי מה הפרט מפורש פרי גמור אף כל פרי גמור</p>	<p>נזיר לד:ב</p>
<p>א"ר אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסורי נזיר שהרי אמרה תורה (במדבר ו, ג) משרת</p>	<p>נזיר לה:ב</p>
<p>דתניא (דברים יד, כו) ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך כלל בבקר ובצאן וביין ובשכר פרט ובכל אשר תשאלך נפשך חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע</p>	<p>נזיר לה:ב</p>
<p>בכל התורה כולה נותן טעם לפגם מותר וגבי גיעולי עובדי כוכבים אסור</p>	<p>נזיר לז:ב</p>
<p>וכל ב' כתובין הבאין כאחד אין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא דתניא (ויקרא ו, כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה עד שיבלע בבשרה יקדש להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה</p>	<p>נזיר לז:ב</p>
<p>א"ר אלעזר כל רביעיות שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מרביעית שבנזיר שהרי אמרה תורה משרת מאי איכא בין ר' יוחנן לר' אלעזר איכא בינייהו דר' יוחנן מרבי אפי' אוכלין ור"א משקין אין מידי אחרנא לא</p>	<p>נזיר לח:א</p>
<p>שאינ דנין קל מחמור להחמיר עליו</p>	<p>נזיר מב:ב</p>
<p>כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב ואם לאו יבא עשה וידחה את לא תעשה</p>	<p>נזיר מא:א</p>
<p>ור"א דאתי עשה ודחי את לא תעשה מנליה יליף מגדילים דתניא (דברים כב, יא) לא תלבש שעטנז</p>	<p>נזיר מא:ב</p>
<p>איזהו מת מצוה כל שאין לו קוברין קורא ואחרים עונין אותו אין זה מת מצוה והא אית ליה ברא כיון דקאזיל באורחא כמי שאין לו קוברים דמי מיתבי (ויקרא כא, ג) לה יטמא לה הוא מטמא ואינו מטמא לאיבריה לפי שאינו מטמא לאבר מן החי של אביו</p>	<p>נזיר מג:ב</p>

מסכת נזיר -- כללים ומושגים

יב

אמר נחום הלביר כך מקובלני מרבי מיאשא שקיבל מאבא שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים **הלכה למשה מסיני** בזורע שבת וחדל בשנים ושלושה מקומות שנותן פאה מכל אחד ואחד ואילו יהושע וכלב לא קחשיב ש"מ

נזיר נו:ב

ואין דנין קל וחומר מהלכה

נזיר נו:א

וכל ספק טומאה ברשות הרבים ספיקו טהור

נזיר נו:א

והאמר ריש לקיש **כל מקום שאתה מוצא עשה ול"ת אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב ואם לאו יבוא עשה וידחה את ל"ת**

נזיר

נח:א

והאי תנא דמפיק לראשו ללאו גרידא **דאתי עשה** ודחי את לא תעשה ועשה מנלן נפקא ליה מזקנו דתניא זקנו מה ת"ל לפי שנא' **(ויקרא כא, ה)** ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה לילף מזקנו וליטעמיק דקיימא לן בעלמא

נזיר

נח:א

ואמרת אליהם לרבות את העבדים למה לי קרא האמרת **כל מצוה** שהאשה חייבת בה עבד חייב בה אמר רבא שאני הכא דאמר קרא **(במדבר ל, ג)** לאסור איסור על נפשו במי שנפשו קנויה לו יצא עבד שאין נפשו קנויה לו הואיל ואין נפשו קנויה לו אימא גבי נזיר נמי לא קמשמע לן

נזיר

סא:א